

01

Shining
Mitrushin

02

Gran Torino

03

La ola

04

El hijo de
Rambow

05

La vida secreta
de las abejas

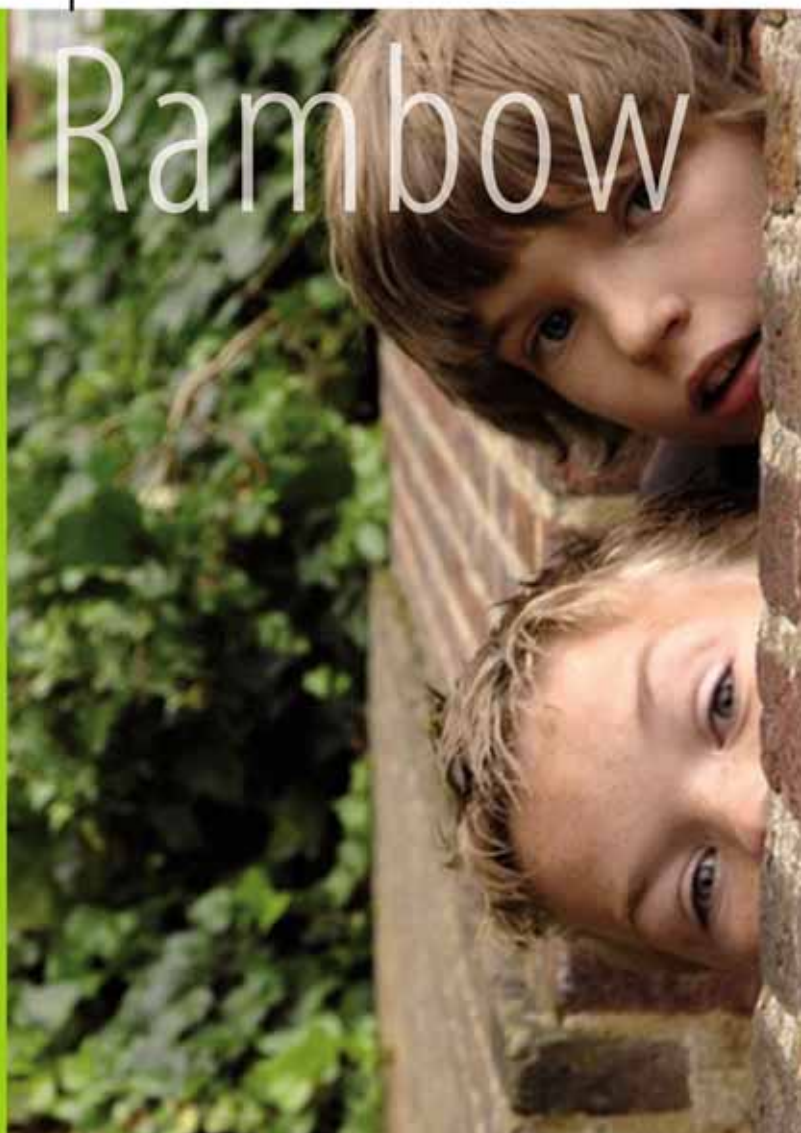
06

El valiente
Desperatus

Guia del professor

VI Setmana del **Cinema** Espiritual
ELS QUI ENCARA ESPEREN

El hijo de Rambow

edebé

SIJ

Secretariat Interdiocesà de Pastoral
de Joventut de Catalunya i les Balears

EL HIJO DE RAMBOW

*Setmana del Cinema Espiritual.
Els qui encara esperen*

El cinema, des de les seves històries, ofereix una eina educativa de primer ordre que, a partir del llenguatge audiovisual, ajuda al creixement personal en diferents competències bàsiques. El seu caràcter transversal i integrador incideix en diferents àrees curriculars i potència diferents capacitats per a intervenir activament i crítica en la vida personal i social. La dimensió espiritual present en aquesta pel·lícula ens permet abordar qüestions existencials que, tot afectant el caràcter transcendent de la persona, permet que sintonitzi amb l'experiència religiosa i els referents cristians i catòlics de la fe.

Sembla que en el cine s'han imposat les històries que acaben malament. Es pensa que una pel·lícula que acaba bé, tot i que sigui després de superar dificultats i sacrificis, amaga la veritat de la vida. Hi ha un determinat pòsit de pessimisme que sobrevola guionistes i directors. Els crítics afirmen que aquestes propostes de l'esperança són simplistes,

benintencionades però falses, perquè s'allunyen de la realitat. Com més desolat i cru sigui el final, més és valorarà la pel·lícula com a coherent i sincera. Només en el cine infantil es concedeixen aquestes ingenuïtats.

No obstant això, les històries de l'esperança segueixen captivant el públic. En temps difícils, els éssers humans han necessitat relats que parlin de la victòria de la llum i la bondat. Quan la humanitat perd aquestes narracions s'oblida de l'esperança. Per aquesta raó és freqüent que, aleshores, es proposin històries que recuperen la fe com a gran relat de confiança, de la promesa que prové de Déu. Sense ignorar el poder del mal i tot superant els optimismes inconscients, el projecte de l'amor que batega en el cor del món ens mostra fins a quin punt no tot està perdut i sempre hi ha una sortida.

En sintonia amb la preparació de la Jornada Mundial de la Joventut ens proposem seguir el rastre de la gran esperança. «*Hem posat la nostra esperança en el Déu viu*» (1 Tim 4, 10) i des d'aquí volem seguir les petjades d'allò invisible que es fa visible en les històries que s'obren a les oportunitats de rebre la vida com a regal i signe de futur.

No és cap casualitat que, precisament, en una època de crisi, tinguem una bona collita de pel·lícules que ens presenten personatges que, a pesar de tot, segueixen esperant contra tota esperança, com el protagonista de *Slumdog Millionaire*. O que capgiren les seves vides envers l'entrega i la bondat, como en *Gran Torino*. Fins i tot, personatges que, per la seva ingenuïtat, ens recorden que sempre són possibles les il·lusions, com en *El hijo de Rambow* o *El valiente Despereaux*. Tot i que també comptem amb avisos que ens prevenen de falses expectatives, com *La Ola*, finalment ens queden els personatges que superen les proves i troben una confiança bàsica, fonamentada d'una manera transcendental, com en *La vida secreta de la abejas*.

PRESENTACIÓ: UNA PEL·LÍCULA DINS D'UNA PEL·LÍCULA

Es tracta d'una pel·lícula en clau de comèdia intranscendent, però que té moltes possibilitats educatives, amb interessants elements d'identificació per a adolescents i joves. Així, s'hi poden abordar aspectes i valors com ara la

recerca de l'amistat com a suport i guariment mutu, la família com a àmbit de maduració amb les seves possibilitats i límits, la realització creativa com a expressió del mateix procés interior i la dimensió d'agraïment a Déu com a experiència espiritual.

APLICACIONS DIDÀCTIQUES

1. *Destinatari: Recomanat per a ESO*
2. *Implicacions competencials:*

Competència en comunicació lingüística i audiovisual

◆ REALITZAR UNA PEL·LÍCULA QUE EXPRESSI EL MOMENT DE LA HISTÒRIA PERSONAL. Això comporta reconèixer els mitjans tècnics com a eines per a la comunicació. Des d'aquí es poden treballar algunes qüestions sobre la filmació i el muntatge.

Competència cultural i artística

◆ RELLEGIR ELS HEROIS QUE SERVEIXEN DE MODELS DE

REFERÈNCIA CULTURAL. Cada societat i moment històric necessita els seus models de referència, que actuen com a herois. En la pel·lícula es desmitifica Rambo, el guerrer invencible, per a reconvertir-lo en un lluitador que, enfront de les dificultats, busca l'ajuda dels altres per a créixer.

Competència del tractament de la informació i competència digital

- ◆ REPASSAR ELS CONCEPTES DE PLA, GUIÓ, STORYBOARD I MUNTATGE.

3. Dimensió espiritual

a) Dimensió existencial

- ◆ ASSUMIR LES DIFICULTATS DE LA PRÒPIA HISTÒRIA COM A OCASIÓ PER A MADURAR. La història de la pel·lícula ens permet seguir el procés de creixement dels dos protagonistes i com, malgrat els

límits propis de les seves circumstàncies, busquen créixer des de la generositat.

- ◆ BUSCAR CAMINS D'EXPRESSIÓ COMUNICATIVA DEL PROPI PROCÉS PERSONAL I CONSTATAR. Així, que la comunicació ens descobreix el misteri de cada persona.

b) Dimensió transcendent

- ◆ RECONÈIXER QUE PER MITJÀ DE LES RELACIONS (FAMILIARS I D'AMISTAT) ES DESCOBREIX L'EXPERIÈNCIA DE SER CUIDATS I ACOMPANYATS DES DE MÉS ENLLÀ DE LES PERSONES CONCRETES I PER MITJÀ D'ELLES.

c) Dimensió religiosa

- ◆ PRENDRE CONSCIÈNCIA QUE L'EXPERIÈNCIA RELIGIOSA NO SE SEPARA DE LA VIDA SOCIAL I CULTURAL SINÓ QUE CONVIDA A UNA

PARTICIPACIÓ CRÍTICA I TRANSFORMADORA. L'experiència religiosa comporta el fet de qüestionar la cultura, però no una separació i aïllament de les relacions socials. El funcionament sectari del grup religiós al qual pertany la família d'en Will marca una exclusivitat que, tot tancant-se a les influències externes, desvincula de la vida social.

◆ VALORAR QUE L'EXPERIÈNCIA RELIGIOSA ES DUU A TERME DES D'UNA FORTA EXPERIÈNCIA DE LLIBERTAT, TOT I QUE EN OCASIONS COMPORTI RENÚNCIES.

d) Dimensió cristiana-catòlica

◆ DESCOBRIR LA IMPORTÀNCIA DE L'AGRAÏMENT A DÉU PER TOTS ELS REGALS REBUTS.

ACTIVITATS

Abans de veure la pel·lícula

◆ Veure l'escena de Rambo a *Acorralado* (1982) de Ted Kotcheff: 🎬 0: 42:56 a 0:44:56.

Assenyalar les característiques del protagonista. Pot ser provocador per a comparar-ho amb *El hijo de Rambo*.

◆ Una altra possibilitat és llegir diferents ressenyes crítiques.

Recomanem:

- <http://www.blogdecine.com/criticas/el-hijo-de-rambow-cuando-eramos-ninos>
- <http://www.zinema.com/pelicula/2009/elhijode.htm>

— Informar-se sobre el grup Germans de Plymouth (Plymouth Brethen) als quals pertany la família d'en Will

Germans de Plymouth, o simplement, Els Germans. És així com es va donar a conèixer un grup de cristians durant el segle XIX. Es tracta d'un grup purità que, tot desitjant tornar als orígens cristians, se separa de la resta del món per a preparar-se en puresa i sense contaminació a la vinguda definitiva del judici de Déu.

Durant la pel·lícula

◆ Animar-los a descobrir com apareix reflectida la història personal dels nois en el guió de la pel·lícula que preparen.

◆ Seria interessant que es fixin en les cançons de la banda sonora i la identifiquin en els títols de crèdits finals.

◆ Es presenta el paral·lelisme dels dos protagonistes, Will i Lee; cal mirar de recordar les dades de la seva història familiar.

◆ Assenyalar que al final dels títols de crèdit s'explica el de Rambo en comptes del de Rambo.

Després de veure la pel·lícula. Aspectes a treballar amb la Guia Didàctica:

- ◆ Treballar, en grups, en la realització d'un relat cinematogràfic (màx. 20 fotografies) que reculli una història d'amistat que tingui a veure amb alguna història viscuda directament. Caldrà tenir cura de la tècnica fotogràfica, la posada en escena, el vestuari i els complements, i la coherència de la seqüència de fotografia.
- ◆ Dialogar sobre la vida familiar tot valorant, malgrat les dificultats, les

possibilitats per a la maduració fent referència a la història d'en Will i en Lee.

- ◆ Aprofundir en l'amistat com a lloc de comunicació i de creixement per a les persones.
- ◆ Aprofundir en l'experiència de l'agraïment a Déu des del model de la pel·lícula. Escriure alguna oració d'agraïment i ressaltar la benedicció de la taula i l'eucaristia com a experiència d'agraïment.

MATERIALS COMPLEMENTARIS

Per tenir cura de l'amistat

El Credo de les meves Relacions (Thomas Gordon)

«Tu i jo vivim una relació que valoro i vull conservar. No obstant això, cadascun de nosaltres és una persona diferent, amb les seves pròpies i úniques necessitats i el dret de satisfer-les.

Quan tu tinguis problemes per a satisfer les teves necessitats, mira d'escoltar-te

amb una acceptació autèntica, amb l'objecte de facilitar que trobis les teves pròpies solucions, en comptes de dependre de les meves. De la mateixa manera, tractaré de respectar el teu dret a escollir les teves pròpies creences i a desenvolupar els teus propis valors, tot i que siguin diferents dels meus.

Quan la teva activitat interfereixi amb el que haig de fer per a la satisfacció de les meves necessitats, et comunicaré honestament i oberta com m'afecta la teva conducta, tot confiant que tu respectis prou la meva persona, a fi de canviar la conducta que em resulta inacceptable. De la mateixa manera, quan alguna de les meves conductes sigui inacceptable per a tu, espero que em comuniquis obertament i honesta els teus sentiments. T'escoltaré i miraré de canviar.

En les ocasions en les quals descobrim que cap dels dos no pot canviar la seva conducta per a satisfer les necessitats de l'altre, reconeguem que tenim un conflicte que requereix una solució. Comprometem-nos a resoldre cadascun d'aquests conflictes sense haver de recórrer a l'ús del poder o de l'autoritat,

per tal d'intentar vèncer a costa de la derrota de l'altre. Jo respecto les teves necessitats, però també vull respectar les meves: cap dels dos no serà derrotat; tots dos vencerem.

D'aquesta manera, tu podràs continuar amb el teu desenvolupament com a persona mitjançant la satisfacció de les teves necessitats, i jo també ho podré fer. La nostra relació podrà ser prou saludable perquè en ella cadascun de nosaltres pugui esforçar-se per a arribar a ser tot allò que és capaç de ser. I podrem continuar relacionant-nos l'un amb l'altre amb respecte, benevolència i pau mútua.»

La pel·lícula i la biografia del director

“Aquí rau, precisament, una de les claus del projecte: el que té d'autobiografia, de confessió en veu alta del mateix Jennings de la seva relació amb el medi audiovisual. No tan sols pels detalls extrets de la seva mateixa infància —sobretot la seva admiració per *Acorralado* i el rodatge amateur de les seves seqüeles, tot utilitzant per a fer-ho un model de videocàmera enorme, que encara no tenia el magnetoscopi integrat al cos—, sinó essencialment pel que l'argument desprèn, entre línies, com a reflexió sobre la carrera dins de la indústria del videoclip del director. Així, podem llegir l'odissea de Will Proudfoot per a perfilar les idees de la seva desbordant imaginació com un trajecte paral·lel al del mateix Jennings, ja que tots dos comparteixen uns inicis modestos en què compensar la manca de recursos es converteix en una diversió principal i, de la mateixa manera, a mesura que la cosa es fa més seriosa i, fins a cert punt, es professionalitza —en el film, això passa quan puja al carro l'“estrella” del col·legi, en Didier Revol, cosa que provoca que comencin a unir-se al projecte més i més companys de la

classe—, també es perd la relació més directa i personal amb el material rodat. Per això els instants finals, en els quals en Lee veu el resultat dels seus esforços, també són, d'alguna manera, una reivindicació del director d'un concepte més artesanal, més modest, de l'audiovisual, que curiosament es complementa a la perfecció amb el concepte molt similar que desplegava un altre director de videoclips, Gondry, en l'aplaudida *Rebobine, por favor* (2008).” (Traduït de Tonio L. Alarcón, *Dirigido por*, 386, febrer 2009, pàg.12).

La pregària d'agraïment

Pau ens col·loca a l'escola de l'agraïment

“Dono gràcies al meu Déu cada vegada que us recordo. Sempre que prego, demano ple de goig per tots vosaltres, ja que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres una obra tan excel·lent, l'anirà duent a terme fins al dia que vingui Jesucrist. Trobo ben just de tenir aquests sentiments per tots vosaltres, ja que us porto dins el cor. I vosaltres compartiu amb mi aquesta gràcia de Déu, ara que estic pres i haig de defensar i confirmar l'evangeli davant el tribunal. Déu és

testimoni de com us enyoro a tots, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'ompli més i més encara, fins a vessar, de coneixement i de clarividència, 10 perquè sapiguen discernir allò que més convé. Així arribareu purs i sense ensopecs al dia que Crist ha de venir, 11 plens dels fruits de justícia que rebem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu." (Fl 1, 3-11).

Un conte per aprendre a mirar més enllà

Raúl Berzosa

Procedència: «Paràboles per a una nova evangelització»

“Un gall estava convençut que era la potència i bellesa del seu cant la que feia desvetllar el sol cada matí. I que si, per desgràcia, un dia deixés de cantar, el sol ja no sortiria. Però la realitat era molt diferent d'aquella que el gall es pensava. Perquè un dia, esgotat, es va quedar adormit i va descobrir que eren els raigs del sol els qui feien possible l'alba i no pas el seu cant.”

Experiències d'agraïment

A) LA CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA. Així, la paraula grega “eucaristein” que significa “donar gràcies”, sembla tenir darrere la paraula hebrea “berejá”, que vol dir benedicció. En qualsevol cas, es refereix a la benedicció i acció de gràcies que Jesús va adreçar al Pare en prendre el pa i el vi en l'Últim Sopar.

Des d'aleshores, la Missa o Eucaristia és una acció de gràcies per tot el que rebem de Déu en Jesucrist: la vida, la natura, la bondat dels qui tenim a prop, la família, els amics ...

B) LA BENEDICCIÓ DE LA TAULA. Des de molt antic aquesta disposició es posava al dia cada dia en compartir la taula en família. S'aprofitava aquest moment per a beneir i donar gràcies a Déu per tot. Alguna cosa així com el que feia Jesús: “T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho.” (Mt 11,25-26).

Què és el bé i el mal?

Dins de la col·lecció *Superpreguntes* editada per Edebé amb text d'Oscar Brenifier i il·lustracions de Clement Devaux . Aquest interessant llibre ens pot introduir en la reflexió sobre les claus per al discerniment moral dels aspectes de la pel·lícula.

SOLUCIÓ AL TRENCACLOSQUES

Oh, Senyor et dono les gràcies per la vida, pel teu amor, per la meva família i pels amics que m'has donat. Protegeix-me en la foscor de la nit i il·lumina'm amb la teva llum durante el dia.

SOLUCIONS COMPLETA LES FRASES SECRETES

N	I	N	G	Ú		N	O		T	É		U	N	
A	M	O	R		M	E	S		G	R	A	N		
Q	U	E		E	L		Q	U	E		D	Ó	N	A
L	A		V	I	D	A		P	E	L	S			
S	E	U	S		A	M	I	C	S	...		N	O	
U	S		D	I	C		S	E	R	V	E	N	T	S
...		A		V	O	S	A	L	T	R	E	S		
U	S		D	I	C		A	M	I	C	S			

(Jesús de Natzaret en l'Evangeli de Joan 15, 13-15).

Q	U	A	N		S	I	G	U	I					
D	A	V	A	N	T		D	E	U		N	O		
D	I	R	E		C	A	P		O	R	A	C	I	O
				S	I	N	O		Q	U	E	L	I	
D	I	R	E		E	L	S		N	O	M	S		
D	E	L	S		M	E	U	S		A	M	I	C	S

(Ermanno Olmi, director de Cinema).

Guió elaborades per Setmana del Cinema Espiritual.

ORGANITZEN: Delegacions de Joventut de Barcelona, Terrassa, Sant Feliu de Llobregat, Vic, Tarragona, Girona, Lleida, Mallorca i Menorca.

COL-LABOREN:

Disseny i diagramació: jinguezm@hotmail.com • Mòbil 600 748 621